

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE PRÁVNICKÁ FAKULTA

KATEDRA TRESTNÍHO PRÁVA

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Téma práce : Vývoj a struktura kriminality mládeže v ČR
Autor : Miroslav Majner
Vedoucí diplomové práce: Doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.
Oponent : JUDr. Marie Vanduchová, CSc.
Rozsah práce: 76 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce: 9. 12. 2014 (listinná podoba), 9. 12. 2014 (elektronická podoba)

1. Aktuálnost (novost) tématu: Sledování stavu, vývoje a struktury kriminality mládeže je nepochybně aktuální téma, a to nejen vzhledem k jejímu prudkému nárůstu od počátku 90. let a postupnému poklesu v posledních letech. Aby bylo možné úspěšně kriminalitě předcházet, je třeba znát její rozsah, intenzitu i strukturu, včetně charakteristik specifických pro určité skupiny pachatelů, jako jsou např. právě děti a mladiství.

2. Náročnost tématu na:

- teoretické znalosti – byly potřeba především poznatky kriminologické, ale také znalosti platného práva
- vstupní údaje a jejich zpracování – autor vyhledal a zpracoval přiměřené množství údajů
- použité metody – odpovídají tématu

3. Kritéria hodnocení práce:

- logická stavba práce – po formální stránce má předložená práce přehlednou i logickou strukturu, i když lze mít určité výhrady proti řazení podkapitol v rámci kapitoly „Analýza charakteristik a příčin kriminality mládeže“, která se věnuje z velké části rozlišení a pramenům registrované a latentní kriminality a dále popisu některých jejích charakteristických znaků, zatímco samotná etiologická část, která by měla být hlavním jejím obsahem, je uvedena až v jejím závěru. Po úvodu (kde by mělo být zařazeno též několik slov ke zvolené metodologii, ovšem autor tak činí alespoň na několika místech v rámci jednotlivých kapitol) a přiměřené historizující části (pěkně zpracované, ovšem postrádám bližší zmínku o trestněprávní úpravě po roce 1950, zejm. o zákoně č. 141/1961 Sb.) se autor věnuje dynamice a struktuře kriminality mládeže, o které pojednává obecně a z hlediska struktury i dle rozložení v rámci jednotlivých krajů, přičemž nabízí též vzájemné srovnání. V rámci kapitoly o kontrole kriminality pak hovoří především o právních aspektech, převážně pak o zákonu č. 218/2003 Sb. (chybí však zmínka o zákonu č. 292/2013 Sb.). Škoda, že autor nevěnoval pozornost prognóze či úvahám de lege ferenda a v kapitole o kontrole kriminality roli Probační a mediační služby a orgánů sociálněprávní ochrany dětí
- práce s literaturou (využití cizojazyčné literatury) včetně citací – citace literatury jsou

standardní a jednotné, u internetových zdrojů chybí datum zobrazení. Kromě odkazovaných zdrojů poznámkový aparát autor využívá minimálně. Nedostatkem je místy u kolektivních publikací špatně uvedený citovaný autor (např. v pozn. č. 49 jsou sice autory publikace *Základy kriminologie a trestní politiky* Válková, H., Kuchta, J. a kol., nicméně autorkou citované kapitoly není Válková, H., jak autor uvádí v textu, nýbrž Hulmáková, J.). Okruh použitých pramenů je poměrně úzký a nepříliš aktuální, autor mohl čerpat např. z dalších publikací IKSP věnovaných dané problematice - např. *Ohrožená mládež mezi prevencí a represí* (Večerka, K., Holas, J., Štěchová, M. a kol., 2011) nebo *Mládež v kriminologické perspektivě* (Večerka, K., Holas, J., Tomášek, J., 2009) či článku M. Hrušákové *Dopad nového občanského zákoníku a předpisů souvisejících na řešení činů jinak trestných spáchaných dětmi do 15 let* (Trestněprávní revue, č. 1, 2014). Zahraniční literatura je zastoupena pouze v podobě dvou slovenských publikací

- hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu) – kapitola věnující se stavu kriminality mládeže je z velké části popisná (což je pochopitelné), ovšem oceňuji, že s tím se autor nespokojil a uvedené údaje též analyzuje a hledá pro ně vysvětlení. Vzhled do dané problematiky je dostačující
- úprava práce (text, grafy, tabulky) - text je vhodně doplněn nezbytnými grafy a tabulkami, kterých mohl autor využít i více (např. neomezit se při hodnocení objasňenosti kriminality na procentuální podíl, ale uvést i absolutní čísla, vzhledem k prudkému nárůstu registrované kriminality)
- jazyková a stylistická úroveň – velmi dobrá, text ovšem trpí občasnými překlipy či gramatickými chybami (zejm. horní odstavec na str. 20: „...skupina pak mývá zpravidla jednoho vůdce... .. sprejovaní zdí... .. mohou v ní vyústit... .. nebo jí prostě jen pasivně toleruje...“)

4. Případné další vyjádření k práci: Pěkně zpracovaná práce trpí určitými nedostatky. Kromě relativně úzkého okruhu použité literatury a chybování v citacích je to místy i určitá nepozornost autora - např. konstatování, že index kriminality nezohledňuje demografický vývoj (str. 4), byť hned následovně index správně konstruuje jako podíl kriminality na 100.000 obyvatel, uvedení zákona č. 89/1950 Sb. namísto 86/1950 Sb. (str. 12), ohodnocení kriminálních statistik státních orgánů jako především ukazatele činnosti konkrétní instituce než jako zdroje poznání kriminality (str. 14), označení justičních statistik jako pouze celorepublikových (str. 15), směřování biologických a dědičných dispozic spolu s psychologickými, systém včasné intervence autor považuje za součást primární prevence, byť je pro něj charakteristické zaměření naopak na sekundární a terciární prevenci (jak ovšem autor sám dále uvádí, str. 70). Nicméně jako celek jde o práci zdařilou, autor prokázal svou orientaci v problematice.

5. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

- Necht' autor rozvede, proč podle něj dochází u dětí mladších 15 let k nárůstu podílu násilné kriminality, zatímco u mladistvých naopak k poklesu

6. Doporučení / nedoporučení práce k obhajobě. Doporučuji k obhajobě.

7. Navržený klasifikační stupeň: 1 (výborně) až 2 (velmi dobře)

V Praze dne 14. ledna 2015

Doc. JUDr. Tomáš Gřivna, Ph.D.
vedoucí práce